

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJA (ES) 2020/2045

(2020. gada 20. oktobris)

ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, II iedaļa – Eiropadome un Padome

EIROPAS PARLAMENTS,

- ņemot vērā lēmumu par Eiropas Savienības 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, II iedaļa – Eiropadome un Padome,
 - ņemot vērā Reglamenta 100. pantu un V pielikumu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas otro ziņojumu (A9-0189/2020),
- A. tā kā Eiropadomei un Padomei kā Savienības iestādēm vajadzētu būt demokrātiski atbildīgām visu Savienības pilsoņu priekšā par līdzekļiem, kas tām uzticēti to pienākumu izpildei;
- B. tā kā Parlaments ir vienīgā tieši ievēlētā Savienības iestāde un tam ir pienākums sniegt apstiprinājumu attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta izpildi;
- C. tā kā, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses, īstenotu nepieciešamo cīņu pret krāpšanu un nodrošinātu pārredzamību un demokrātisku pārskatatbildību Savienības pilsoņiem, ir nepieciešama atklāta un pārredzama budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra, kurā katra Savienības iestāde ir atbildīga par savu īstenoto budžetu,
1. uzsver, ka 10 gadus pēc kārtas Padome atsakās sadarboties budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā un tādējādi Parlaments ir spiests neapstiprināt budžeta izpildi; norāda, ka lēmums par 2018. gada budžeta izpildes apstiprināšanu 2020. gada maijā tika atlikts, līdzīgi kā tas tika darīts iepriekšējos gados;
 2. uzsver, ka šāda situācija nav pieņemama nevienai iestādei – nedz Padomei, jo kopš 2009. gada nav pieņemts neviens pozitīvs lēmums par tās budžeta izpildi, nedz Parlamentam, jo tas liecina par to, ka netiek ievērota Parlamenta kā budžeta izpildes apstiprinātājiestādes un Savienības budžeta pārredzamības un demokrātiskās pārskatatbildības garanta loma;
 3. norāda, ka šāda situācija mazina sabiedrības uzticēšanos Savienības iestāžu finanšu pārvaldībai; uzskata, ka pašreizējās situācijas saglabāšana kaitē Savienības un tās iestāžu pārskatatbildībai;
 4. atgādina, ka saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Finanšu regulu Parlaments ir vienīgā Savienības budžeta izpildes apstiprinātājiestāde, tomēr pilnībā atzīst lomu, ko īsteno Padome kā iestāde, kas sniedz ieteikumus par budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru; šajā sakarībā prasa Padomei sniegt budžeta izpildes apstiprināšanas ieteikumus attiecībā uz citām Savienības iestādēm;
 5. atgādina, ka saskaņā ar LESD iestādēm ir administratīvā autonomija, to izdevumi ir izklāstīti atsevišķās budžeta daļās un tās pašas ir atbildīgas par savu budžetu izpildi;
 6. atgādina, ka Parlaments visu Savienības iestāžu un struktūru budžeta izpildi apstiprina, balstoties uz sniegtajiem tehniskajiem dokumentiem, atbildēm uz Parlamenta jautājumiem un uzklaušanās pausto; pauž nožēlu par to, ka Parlamentam atkārtoti radušies sarežģījumi saistībā ar atbilžu saņemšanu no Padomes nesadarbošanās dēļ, kā rezultātā budžeta izpildes apstiprinājums netika sniegts vairāk nekā 10 gadu;
 7. atgādina, ka efektīvai Savienības budžeta izpildes kontrolei ir nepieciešama iestāžu lojāla sadarbība; atgādina Parlamenta vēlmi sākt sarunas ar Padomi, lai panāktu abpusēji apmierinošu vienošanos un beidzot izklūtu no šī strupceļa;
 8. vērš uzmanību uz vēstuli, ko Parlamenta Budžeta kontroles komiteja 2020. gada 25. maijā nosūtīja Padomes ģenerālsēkretāram, lai informētu, ka Parlamenta Priekšsēdētāju konference ir pilnvarojusi Parlamenta Budžeta kontroles komiteju atsākt sarunas ar Padomi par budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru;
 9. informē, ka Parlamenta sarunu grupā ir Parlamenta Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja *Monika Hohlmeier*, ziņojuma par 2018. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu attiecībā uz Padomi referents *Tomáš Zdechovský* un Parlamenta Budžeta kontroles komitejas priekšsēdētāja pirmā vietniece *Isabel García Muñoz*;

10. informē, ka 8. punktā minētajai vēstulei tika pievienota neoficiālā dokumenta par Parlamenta un Padomes sadarbību ikgadējās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā atjauninātā versija, ko Parlamenta sarunu grupa ierosināja 2020. gada 20. februārī; norāda, ka Parlaments minēto neoficiālo dokumentu uzskata par sarunu sākumpunktu;
11. informē, ka neoficiālajā dokumentā ir atzīta atšķirība starp abu iestāžu attiecīgajām lomām budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā, secinot, ka Parlamentam un Padomei ir vajadzīga līdzīga fakto bāze, lai sniegtu ieteikumu (Padome) vai pieņemtu lēmumu (Parlaments);
12. skaidro, ka 8. punktā minētajā vēstulē Padome tiek aicināta ierosināt piemērotu datumu sarunu sākšanai; informē, ka šā procesa pozitīvo tendenci pārtrauca Covid-19 pandēmija;
13. norāda – kamēr starp pusēm nenotiek sarunas, Parlamenta viedoklis paliek nemainīgs un pušu sarunas ir priekšnoteikums jautājuma atrisināšanai;
14. uzsver, ka Eiropadomes budžets ir jānodala no Padomes budžeta, lai palielinātu abu iestāžu izdevumu pārredzamību, pārskatbilstību un efektivitāti, kā Parlaments ieteicis daudzās pēdējo gadu rezolūcijās par budžeta izpildes apstiprināšanu;
15. uzsver, ka kopīgie centieni panākt iestāžu nolīgumu par obligātu pārredzamības reģistru lobistiem, kas būtu pieejams mašīnlasāmā formātā, ir neaizstājami, lai palielinātu Savienības lēmumu pieņemšanas procesa atklātību un Savienības iestāžu pārskatbilstību; atkārtoti pauž dziļu nožēlu par to, ka Padome joprojām nav pievienojusies Pārredzamības reģistra sistēmai; aicina Padomi arī turpmāk piedalīties diskusijās par kopēja reģistra izveidi kopā ar Parlamentu, kurš vienojās atsākt sarunas 2020. gada martā, un Komisiju, lai noteiktu, ka lobistiem ir *de facto* obligāti jāreģistrējas, ja viņi vēlas tikt ar Savienības lēmumu pieņēmējiem; atkārtoti aicina visas dalībvalstu prezidentūru grupas rādīt piemēru, atsakoties tikt ar neregistrētiem lobistiem;
16. atzinīgi vērtē Padomes pozitīvo atbildes rīcību saistībā ar Eiropas Ombuda ieteikumu lietā 1069/2019/MIG par Eiropas Savienības Padomes prezidentūras sponsorēšanu; pieņem zināšanai pamatnostādņu projektu, ko Padomes Ģenerālsēkretariāts 2020. gada 29. jūnijā nosūtīja dalībvalstu delegācijām; atkārtoti norāda, ka jebkāds faktiskais vai šķietams interešu konflikts apdraud Padomes un visas Savienības reputāciju; aicina Padomi apsvērt pamatnostādņu nesaistošo raksturu; mudina Padomi nekavējoties veikt turpmākus pasākumus šajā jautājumā;
17. uzsver, ka ir svarīgi, lai iedzīvotāji varētu viegli sekot līdzi Savienības likumdošanas procesam; atgādina Padomei, ka tās darba metodes ir jāaskaņo ar parlamentārās demokrātijas standartiem, kā prasīts Līgumos; atgādina Padomei sistemātiski ievērot visus ieteikumus, kas ietverti Eiropas Ombuda lēmumā par stratēģiskās izmeklēšanas lietu Nr. OI/2/2017/TE attiecībā uz Padomes likumdošanas procesa pārredzamību; atgādina, ka Parlaments mudināja Eiropas ombudi turpināt savas izmeklēšanas pēcpārbaudi;
18. aicina Padomi pastiprināt centienus pārredzamības jomā, cita starpā publicējot Padomes leģislatīvos dokumentus, tostarp darba grupu sanāksmju protokolus, dialogu dokumentus un citus svarīgus dokumentus saskaņā ar Eiropas Ombuda ieteikumiem; atzinīgi vērtē uzlabojumus Padomes tīmekļa vietnē, jo īpaši saistībā ar pārredzamību un piekļuvi dokumentiem; atzinīgi vērtē skaidri izklāstīto informāciju sadaļās par likumdošanas pārredzamību, Padomes sanāksmju darba kārtības un grafiku, kā arī protokolus un balsošanas sarakstus; atzīst, ka Padome veic pasākumus, lai veicinātu spēcīgāku pārredzamības kultūru.
19. atkārtoti pauž dziļas bažas par Savienības prezidentvalsts pienākumus pildošo dalībvalstu korporatīvo sponsorēšanu un pievienojas Savienības pilsoņu un deputātu paustajām bažām šajā jautājumā; pauž nopietnas bažas par risku zaudēt ES pilsoņu uzticību Savienībai, tās iestādēm un jo īpaši Padomei, kuru reputācijai varētu tikt nodarīts kaitējums šīs prakses dēļ; turklāt stingri iesaka Padomei paredzēt prezidentūru iekļaušanu budžetā un prasa, lai Padome par šīm bažām informētu dalībvalstis, jo īpaši pašreizējās trīs prezidentvalstis, rūpīgi ņemtu vērā šos ieteikumus un ziņotu par to Parlamentam;
20. atkārtoti pauž dziļas bažas par iespējamiem to dalībvalstu pārstāvju interešu konfliktiem, kuri iesaistīti politikas un budžeta lēmumu pieņemšanas procesā; prasa Padomei nodrošināt, ka dalībvalstu pārstāvji, kuri personīgi saņem Savienības subsīdijas, nepiedalās attiecīgajās politikas vai budžeta diskusijās un balsošanā.